

Παιδαγωγικά ρεύματα στο Αιγαίο

Τόμ. 2, Αρ. 1 (2006)

Τεύχος 2

παιδαγωγικά ρεύματα στο Αιγαίο
διεθνής περιοδική έκδοση παιδαγωγικών προβληματισμών

Τεύχος 2, Νοε 2006

Κοιλιάρη, Αγγελική (2005): Πολυγλωσσία και Γλωσσική Εκπαίδευση Μια Κοινωνιογλωσσική Προσέγγιση. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Βάνιας

Νίκος Στόγιος

doi: [10.12681/revmata.30954](https://doi.org/10.12681/revmata.30954)

Copyright © 2022, Νίκος Στόγιος

Άδεια χρήσης [##plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front/license.cc-by-nc-sa4##](https://plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front/license.cc-by-nc-sa4/#).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Στόγιος Ν. (2022). Κοιλιάρη, Αγγελική (2005): Πολυγλωσσία και Γλωσσική Εκπαίδευση Μια Κοινωνιογλωσσική Προσέγγιση. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Βάνιας. *Παιδαγωγικά ρεύματα στο Αιγαίο*, 2(1), 103–103.
<https://doi.org/10.12681/revmata.30954>

**Κοιλιάρη, Αγγελική (2005): Πολυγλωσσία και Γλωσσική Εκπαίδευση
Μια Κοινωνιογλωσσική Προσέγγιση.
Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Βάνιας**

Νίκος Στόγιος*

nstogios@yahoo.com

Το βιβλίο αναπτύσσει ζητήματα που αφορούν στη γλωσσική συμπεριφορά ατόμων και ομάδων στα πολύγλωσσα περιβάλλοντα που διαμορφώνονται στις ημέρες μας, στις οποίες η παγκοσμιοποίηση ως αφομοιωτική διαδικασία και η πολυπολιτισμικότητα ως διαδικασία διατήρησης της γλωσσικής- πολυπολιτισμικής πολυμορφίας, αντιπαρατίθενται, δημιουργώντας έναν έντονο προβληματισμό στην εκπαιδευτική κοινότητα.

Με αυτά τα δεδομένα, εξετάζονται παράμετροι που επιδρούν στη γλωσσική μετατόπιση, αλλά και παράγοντες που συμβάλλουν στη γλωσσική διατήρηση. Οι παράγοντες αυτοί, σε συνδυασμό με τις εκάστοτε ιδεολογίες, λειτουργούν ρυθμιστικά στο σχεδιασμό της γλωσσικής πολιτικής, η οποία, με τη σειρά της, έχει ως αποτέλεσμα συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες να διατηρούν ή να αποκτούν περισσότερα εκπαιδευτικά και κοινωνικά πλεονεκτήματα.

Η συγγραφέας τάσσεται υπέρ μιας πιο «ανοιχτής» πολιτικής στην εκπαίδευση, που αποδέχεται τις ανάγκες όλων των μαθητών με γλωσσικές ιδιαιτερότητες. Στη βάση αυτής της «ανοιχτής» γλωσσικής πολιτικής, θέση στα σχολεία έχει τόσο η πρώτη γλώσσα του μαθητή όσο και η επίσημη που χρησιμοποιείται στην κοινωνία. Πολιτισμικές και γλωσσικές ιδιαιτερότητες συνιστούν δυναμική πηγή μάθησης.

Σε επίπεδο μηχανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γίνεται αναφορά στη διατύπωση αρχών, που αφορούν στις γλωσσικές ιδιαιτερότητες και στις μειονοτικές ταυτότητες των πολιτών. Στα διαμορφωμένα από της Ευρωπαϊκή Ένωση πλαίσια για τις γλώσσες, η Ελλάδα καλείται να θεσμοθετήσει τη διδασκαλία των γλωσσών των μαθητών. Και ενώ γίνονται κάποια δειλά βήματα προς αυτήν την κατεύθυνση, οι αντιφάσεις και τα ερωτήματα για τη διδασκαλία των γλωσσών των μαθητών, που παραμένουν αναπάντητα, δημιουργούν την πεποίθηση πως σε μακροπρόθεσμη βάση υπάρχει έλλειψη στόχων μιας συνεπούς γλωσσικής πολιτικής.

Μέσα από το πρίσμα της ανάγκης καθορισμού εκπαιδευτικών στόχων και χάραξης μιας ολοκληρωμένης γλωσσικής πολιτικής, το βιβλίο απευθύνεται σαφώς σε φορείς άσκησης εκπαιδευτικής πολιτικής, δηλαδή στους επιτελείς του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και του Υπουργείου Παιδείας. Επιπλέον, το βιβλίο απευθύνεται σε μέλη της Ακαδημαϊκής Κοινότητας, αλλά και σε εκπαιδευτικούς που διδάσκουν στο ελληνικό σχολείο.

---

* Ο Ν. Στόγιος είναι εκπαιδευτικός και υποψήφιος διδάκτωρ στο ΠΤΔΕ του Πανεπιστημίου Αιγαίου.